

Tines de Can Ramonet

Rellinars

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Les Cases
Alçada: 463

Coordenades:

Latitud: 41.63899
Longitud: 1.92681
UTM Est (X): 410620
UTM Nord (Y): 4610251

Classificació

Número de fitxa 08179 - 235
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVIII-XX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Molt enrunades i abandonades des de fa molts anys.
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08178A0050002000000J
Autoria de la fitxa Jordi Montlló i Laura Bosch
Data de registre de la fitxa: ds., 26/01/2019 - 01:00

Descripció

Conjunt format per dues tines ubicades a uns quatre cents metres aproximadament al sud del mas de les Cases. Per accedir-hi cal agafar el camí que mena fins a la casa i just abans d'arribar al bosquet que hi ha a mà dreta abans de creuar-nos amb la pallissa, entrar per una feixa erma, tot seguint un corriollet en direcció sud fins a un revolt molt planer on al mig hi ha una bassa excavada al sòl. La distància aproximada no sobrepassa els cent metres. L'edifici, fortament emboscats per pi blanc, alzina i brolla de romaní està a mà dreta mateix, aprofitant el pendent natural del terreny. Es tracta d'un edifici de planta quadrangular d'uns 7 m per 6,60 de costat aproximadament. Consta de dues tines, una de planta circular (2,60 x 2,80 m) i l'altra quadrangular (2,50 m de costat). S'hi accedeix per la façana orientada al nord-oest que està sobre elevada en el terreny. El gruix dels murs és de 0,45 metres. La porta d'accés mesura 1,10 m d'amplada per 1,60 m d'alçada. L'edifici està construït amb blocs de pedra irregular lligats amb fang. S'observen restes de morter de calç i també de ciment per consolidar algunes parts estructurals afeblides pel pas del temps. La coberta no es conserva. Els cups de les tines estan obrats amb morter de calç amb l'interior recobert de cairons de ceràmica vidriada, tot i que en el cas de la tina quadrangular la majoria de cairons han desaparegut. Al davant de cada tina, adossades a la façana sud-est hi ha les restes de dues barraques amb la coberta enfonsada. Les boixes estan colgades. Per la composició i estructura dels murs sembla indicar que aquest conjunt hauria estat construït en dues fases. La tina circular, orientada més al nord seria la més antiga i posteriorment s'hi va afegir la quadrada, orientada al nord-oest. A mà esquerra del conjunt, s'observa una construcció amb volta de travertí molt ben executada que ressegueix la fonamentació de les tines. Està excavada en el conglomerat. Mesura 3 m de fondària per 1,5 m d'alçada màxima per 1,20 m d'amplada. En aquest mateix indret, amb orientació sud-oest hi ha les restes del que sembla una altra petita construcció de planta quadrangular que podria haver estat una sala de premsa o un habitacle mentre els vinyataires veremaven però la brolla espessa de romaní no deixa veure cap altra resta que clarifiqui el seu origen.

Observacions:

Hem trobat el topònim de Can Ramonet en el mapa planimètric i topogràfic, a escala 1:25.000, executat pel topògraf José Brugués l'any 1921. Es tracta d'una còpia manuscrita d'una de les minutes de més de quatre-cents municipis de Catalunya a escala 1:25 000 corresponents a l'aixecament del Mapa de España 1: 50.000. Les còpies a mà les va encarregar entre 1914 i 1936 el Servei Geogràfic de la Mancomunitat de Catalunya, per a utilitzar-les com a base del Mapa Geogràfic de Catalunya a 1:100 000.

Història

Les tines són construccions de planta rodona o quadrada, fetes a base de pedra i lligam de morter de calç o argiles, impermeabilitzada a l'interior amb cairons o grans rajols de ceràmica vidriada de color vermellós o groguenc i fins i tot verd. En el seu interior s'hi disposava el raïm aixafat convertit en most i un fermentat es transformava en vi que es recuperava a través d'un orifici situat a la part més inferior, la boixa. Aquesta pot estar protegida per una estructura senzilla de pedra al seu voltant o bé per una barraca de pedra seca. Es construïen al costat de la vinya per guanyar temps en el transport.

Bibliografia

AA. VV. (2005). Tines a les Valls del Montcau. Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac. Consorci de les Valls del Montcau. Col. Llibres de la Muntanya, 11. Farell Editors, Sant Vicenç de Castellet.
BALLBÉ i BOADA, Miquel (1993). Tines al mig de les vinyes a la comarca del Bages. Quaderns del Centre d'Estudis del Bages, núm. 6.
BEL, Joan (2017). Ponències i comunicacions de la IX Trobada

d'Estudis per a la preservació del patrimoni de la pedra seca als Països Catalans. Valls de Montcau, 20,21 i 22 d'octubre de 2017. Recull Històric de Mura. CORTÉS ELÍA, MARÍA DEL AGUA (2017) Inventari de les tines de les Valls del Montcau. Pla Director de les tines a peu de Vinya. Diputació de Barcelona, Ajuntaments de El Pont de Vilomara i Rocafort, Talamanca i Mura.

